

Men numera kallar sig Alexandra Dahlström skådespelare. I lördags besökte hon Skellefteå i egenskap av dj. Foto: Per Strömbro

Alexandra Dahlström gör som hon vill

I lördags besökte hon Skellefteå för att spela skivor.

Alexandra Dahlström har spelat en tuff flata i Fucking Åmål, blivit abrupt avbruten av Loa Falkman - men vann å andra sidan en Guldbagge i samma veva - och själv skällt ut Veckorevyn. Hon kallar sig själv för "landsflykting". Sedan ett år tillbaka bor nämligen Alexandra i Italien. Rom närmare bestämt. Och det tänker hon fortsätta med.

Italien ger nya möjligheter. En större publik och större men framför allt fler filmsatsningar. Hon har skaffat sig en italiensk agent och går hos en "dialogue coach" som ska hjälpa henne med det italienska uttalet.

Hon lärde sig prata franska före italienska och således pratar hon italienska med fransk brytning, eller kanske med rysk - hon är inte säker. Till saken hör att hon även pratar flytande ryska, vilket hjälpte henne i filmen Lilja 4-ever. Hur som helst ska uttalet bli bättre. Det är svårt att få roller i Italien där och hon är ingen yppig blondin utan mer en karaktärsskådespelare.

Hittills har det blivit en filminspelning i Italien - "Ormens Svans", ett "fyrkantdrama" om ett ungt och ett äldre par som bedrar varandra, med varandra. Det är komplicerat säger Alexandra som dessutom har några mer svävande projekt på gång. - Det bästa och sämsta med skådespelandet är att det aldrig blir ett nio till fem-jobb. Man måste beväpna sig med ett tålamod. Tyvärr är jag väldigt otålmodig. Men det är då man utvecklas mest. När ingenting händer.

I intervjuer jag läst med dig får jag ibland en uppfattning om att du är något avigt inställd till skådespelande?

- Jag har fått svälja mitt motstånd. Det var en lång process att förstå att det är det här jag vill. Men jag tänkte att jag har gjort fyra, fem långfilmer - då är det väl lika bra att kalla sig skådespelare. Tidigare har jag varit student, men jag är 22 år och vill kunna göra vad jag vill.

Och nu vill du vara i Italien?

- Det är världens bästa land! Stockholm är ett jävla råtthål. I de kretsar jag umgås är det en sådan framgångshets. Men jag vill inte överge Sverige. Jag är här lika mycket som jag är i Rom. Mina kompisar tror att jag har hittat på att jag har flyttat.

Tillbaka till musiken, det är ju därför hon besöker Skellefteå. Tillsammans med tidigare Skelleftebon Thomas Kågström ska hon spela skivor på klubben Bliss i Balzacs lokaler under kvällen. Hon är ingen nybörjare. Härom året var hon hus-dj i Sen Kväll Med Luuk och nyligen gjorde hon även grabbarna i Bear Quartet sällskap på scenen när hon spelade eurodisco mellan Lulebandets låtar.

- Det gör jag gärna igen. De är ju så där grabb-grabbiga och jag är en ung och tjejjig tjej. Det är en fin kontrast.

Alexandra Dahlström är en tvättakta jag-gör-det-jag-känner-för-människa. Under samtalet hoppar hon från det ena till det andra. Det märks också i låtvalen som inte nödvändigtvis är de mest konventionella klubbblåtarna.

Hon plockar fram sin I-pod och skriver ner en lista på de tio bästa. Döm själv:

La-La Means I Love You - Jackson 5

La Bambola - Patty Pravo

Jolene - Dolly parton

Two Seconds - Laura Cantrell

All Along The Watchtower - Bob Dylan

Compression - Anthony Rother

Plan Deux - Thomas Andersson

Let Me Luv U - Mario

Ben E King - I Who Have Nothing

(IÖm Not Your) SteppinÕ Stone - The Monkees

När hon ändå håller i blocket kluddar hon ner "Le Conseguenze dell Öamore" och namnet "Paolo Sorrentino".

- Den här filmen måste du se!

Och innan hon återlämnar blocket skriver hon "Massimo Gugliemi", namnet på en annan regissör.

- Det är mannen som är skyldig till att jag flyttade till

Italien. Vänta bara tills jag får göra film med honom!
Alexandra Dahlström gör som hon vill.

Publicerad 2006-05-01 av:

Norrans Webredaktion webredaktion@norrans.se